

Der er gjort den Indvending, at Latin-undervisningen vil blive formindsket, om end ikke saa meget som ønsket af de private Skoler. Jeg vil dog der gøre opmærksom paa, hvorledes den historiske Sammenhæng er. Efter at jeg mente at være kommen til et Resultat, lod jeg udarbejde et foreløbigt Forslag, og dette blev forsynet med Timetabel, sendt rundt til Statsskolernes Bestyrelse, til Undervisningsinspektionens Medlemmer og Bestyrelsen for Foreningen af de private lærde Skolers Bestyrere her i Kjøbenhavn. Jeg indbød dem til et Møde for at drøfte Forslaget nærmere, og som Forslaget nu foreligger, foreligger det som Resultat af Forhandlingerne paa dette Møde. Det er blevet sagt af en æret Taler, at jeg ikke kunde glæde mig ved at have fundet Tilslutning hos nogle af vore Autoriteter. Jeg ved meget godt, at man, naar man læser dette igennem, kommer til det Resultat, som jeg før omtalte, at naar Folk skulle udtale sig om Skolesagen, er der lige saa mange Meninger, som der er Mennesker — naa, det er maaske noget overdrevent, men jeg ved meget godt, at Forslaget ikke har fundet fuld Tilslutning fra nogen Side. Jeg maa dog maaske desangaaende gøre opmærksom paa, hvad der staar i Motiverne, og med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle Linier deraf. Der staar der, at man sammenkaldte til mundtlige Forhandlinger om den hele Sag: „Rektorerne for samtlige offentlige lærde Skoler (13) samt 4 Bestyrere af private Latinskoler foruden Undervisningsinspektionens 3 Medlemmer. Under disse Forhandlinger afgaves fra Rektorerens Side den enstemmige Erklæring, at de vare enige i, at der for at imødekomme de fra forskellige Sider udtalte Ønsker burde søges prøvet en ny Retning uden Græsk“. Forhandlingerne angik alt vedrørende Forslaget, og selvfølgelig vare vi ikke enige paa alle Punkter, men jeg kan sige, at jeg loyalt har taget Hensyn til, hvad der fremkom. Jeg tror derfor at turde sige, at det ikke er saa ringe Skoleautoriteter, jeg har kunnet støtte mig til, inden jeg forelagde Forslaget. Det var de Bemærkninger, jeg først vilde tillade mig.

Der er ogsaa blevet talt om, at det var naturligt, at Forsøget blev overladt til de private Skoler. Det hænger vel tildels sammen med den Betragtning, at Sagen først er udgaaet fra de private Skoler, hvad den imidlertid altsaa ikke er. Det skulde dog ikke have hindret mig i at tage det paa den Maade, som Privatskolerne

ønskede det, hvis jeg ansaa det for rigtigt, og det vilde selvfølgelig have været langt lettere for mig; men jeg ansaa det ikke for rigtigt. Jeg mente, at hvis noget saadant skulde gennemføres, vilde det være Uret mod Provinserne og Statsskolen i Kjøbenhavn, om de ikke skulde have Lov til at være med i den Ordning, naar den i og for sig kunde antages at være hensigtsmæssig. Jeg kan i saa Henseende fuldstændig holde mig til, hvad det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch) har udtalt, og jeg maa tilstaa, at da jeg anser Sagen i og for sig for at være god, mener jeg ikke, at der er Anledning til at nøjes med at lade de private Skoler gøre et saadant Forsøg.

Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at man maatte jo stille sig forskelligt til Sagen, eftersom man betragtede den ny Prøve som en Konkurrent eller som en Prætendent, en Gøgeunge maatte jeg maaske sige, der vilde kaste de to andre ud af Reden. Jeg maa tilstaa, jeg har aldrig set andet deri end en Konkurrent. — Naar det ogsaa er blevet udtalt, at den ny Retning vilde blive meget lettere, tror jeg ikke, det er rigtigt; men da vil jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at hvorvidt den bliver lettere eller sværere, ligger dog for en stor Del i Administrationens Magt ved den nærmere Ordning af Forholdet. Det har i alt Fald ikke været Hensigten at stille den ny Retning anderledes end de andre, det har fra min Side stadig været Tanken, at de 3 Retninger skulle stilles lige, og at Sol og Vind skulde skiftes lige imellem dem. Det har været en ledende Tanke hos mig at man ved den ny Ordning ikke blot vilde have for Øje, hvad Universitetet skulde kræve, men tillige, at Studentereksamen kunde blive saa god som mulig for dem, som uden at ville gaa Universitetsvejen dog kunde ønske at faa den akademiske Dannelse, som den lærde Skole giver. Der er saa meget mere Grund til at gøre det, som Discipeltallet i de lærde Skoler i den sidste Snes Aar er tiltaget i en ganske betydelig Grad. I den Tid, da jeg og mine samtidige bleve Studenter, blev der knap 200 Studenter om Aaret, medens der nu er over 400. Den naturlige Følge deraf er bleven, som det ogsaa er oplyst fra anden Side, at omtrent Halvdelen af disse Studenter forsvinder fra Universitetet og altsaa ikke bruger deres Studentereksamen til fortsatte Studier ved Universitetet. Jeg mener ganske vist, at den første Fordring, der maa stilles til Statens lærde Skoler, er den, at de maa